

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **D. S.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 25 czerwca 2025 r.,
wniosku obrońcy skazanej o wyłączenie sędziego,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Igora Zgolińskiego
od udziału w sprawie kasacyjnej o sygn. akt III KK 484/24.**

UZASADNIENIE

Obrońca D. S. pismem z dnia 15 maja 2025 r. złożył wniosek o stwierdzenie braku spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez SSN Igora Zgolińskiego (k. 103), zarejestrowany pod sygn. IV KB 73/25. Jako podstawę tej inicjatywy wskazano na okoliczności powołania ww. Sędziego na urząd sędziego Sądu Najwyższego w następstwie uchwały KRS podjętej w składzie ukształtowanym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r.

Prezes SN kierujący Izbą Karną zarządzeniem z dnia 28 maja 2025 r., sygn. akt IV KB 73/25, wniosek odrzucił, jednocześnie zarządzając jego zarejestrowanie jako wniosek o wyłączenie sędziego w trybie art. 41 k.p.k.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie. Jeśli chodzi o kwestię wadliwości powołania sędziów, związaną z udziałem w procesie nominacyjnym Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 3), to zagadnienie to było przedmiotem obszernej analizy w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I - 4110 - 1/20 (OSNKW 2020/2/7, LEX nr 2784794) oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22, LEX nr 3348360), co czyni zbędnym czynienie szerszych rozważań w tym zakresie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego powszechnie akcentuje się, że „sędzia ulega wyłączeniu, nie tylko wówczas, gdy istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie (art. 41 § 1 k.k.), ale również w sytuacji, gdy orzekanie przez sędziego w danej sprawie mogłoby prowadzić do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC i uznania, że taki skład orzekający w ogóle nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą” (*postanowienia SN: z dnia 6 lipca 2022 r., IV KO 66/22, LEX nr 3405631 z dnia 13 października 2021 r., II KO 30/21; z dnia 28 kwietnia 2022 r., IV KO 32/22; z dnia 17 marca 2022 r., II KO 12/22*). Niewątpliwie problematyka związana z procedurą powołania sędziów ściśle powiązana jest z prawem do rzetelnego procesu sądowego, co tym bardziej uzasadnia wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Igora Zgolińskiego od udziału w przedmiotowej sprawie. Wyłączenie sędziego jest tym bardziej uzasadnione, jeśli zważy się dodatkowo na fakt, że w kasacji obrońcy skazanej podniesiono zarzut dotyczący takiej samej wadliwości powołania sędzi Sądu odwoławczego – SSO X. Y., co sędziego Sądu Najwyższego Igora Zgolińskiego, który – w konsekwencji przydzielenia mu niniejszej sprawy – orzekałby z naruszeniem zasady *nemo iudex idoneus in propria causa*.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[PŁ]

[a.ł]